

Wydział Ekonomiczny

www.ekonom.ug.edu.pl

dr hab. Przemysław Borkowski, profesor Uniwersytetu Gdańskiego
dr Magdalena Jażdżewska-Gutta
dr Agnieszka Szmelter-Jarosz

Mobilność mieszkańców Polski w czasie epidemii koronawirusa Wyniki badań

Cytowania: P. Borkowski, M. Jażdżewska - Gutta, A. Szmelter - Jarosz, Mobilność mieszkańców Polski w czasie epidemii koronawirusa, Uniwersytet Gdański, Sopot 2020.

Kontakt z zespołem: przemyslaw.borkowski@ug.edu.pl

Badania przeprowadzone na reprezentatywnej ogólnopolskiej grupie mieszkańców Polski (n=1076), zrealizowane w okresie: 24.03.-06.04.2020, techniką telefoniczną CATI we współpracy z ogólnopolską firmą badawczą EU-Consult sp. z o.o.

Wyniki

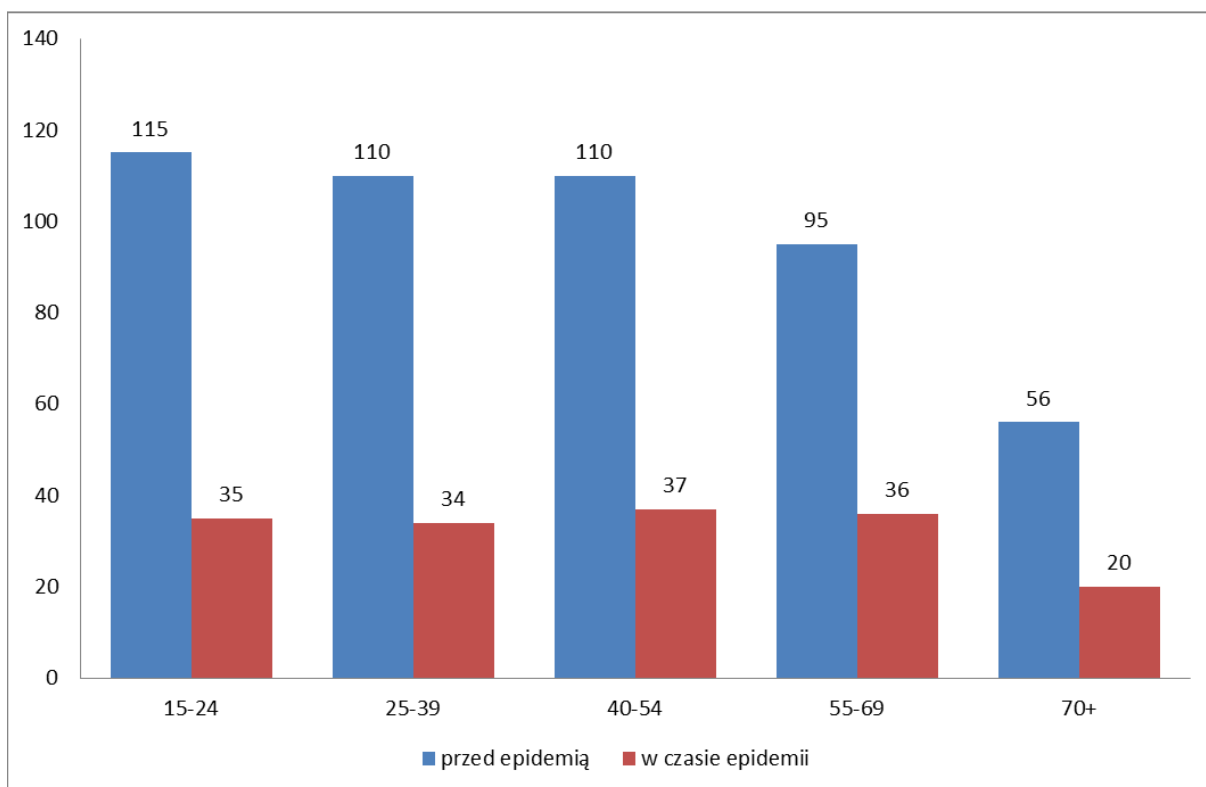
Zaobserwowano znaczny spadek liczby podróży - o 2/3 w stosunku do stanu sprzed epidemii. Przed epidemią to były średnio 3 podróże dziennie (uwzględniając wszystkie cele podróży i wliczając przemieszczenia piesze) teraz to 1 podróż dziennie.

Najmniejsze ograniczenia dotyczą podróży do/z pracy (średnio niemal 10 podróży wykonywanych tygodniowo przed wybuchem epidemii, teraz nieco ponad 3 tygodniowo) i na zakupy czy w sprawach administracyjnych (wcześniej ponad 6 podróży tygodniowo, teraz 3). Największe ograniczenia dotyczą podróży związanych z rekreacją – tu średnia tygodniowa liczba podróży na osobę spadła z 5 do 1. Jeżeli chodzi o środki transportu to zdecydowanie Polacy zrezygnowali z transportu publicznego – to jest spadek o ponad 80%, a mniej ograniczyli przemieszczenia samochodem (60% redukcji) czy piesze 50%. Nie należy oczekiwać dalszych spadków, jest to model docelowy, chyba, że rozpoczną się masowe zwolnienia pracowników poza sektorem usług, wówczas dalsze ograniczenie podróży związanych z pracą jest możliwe.

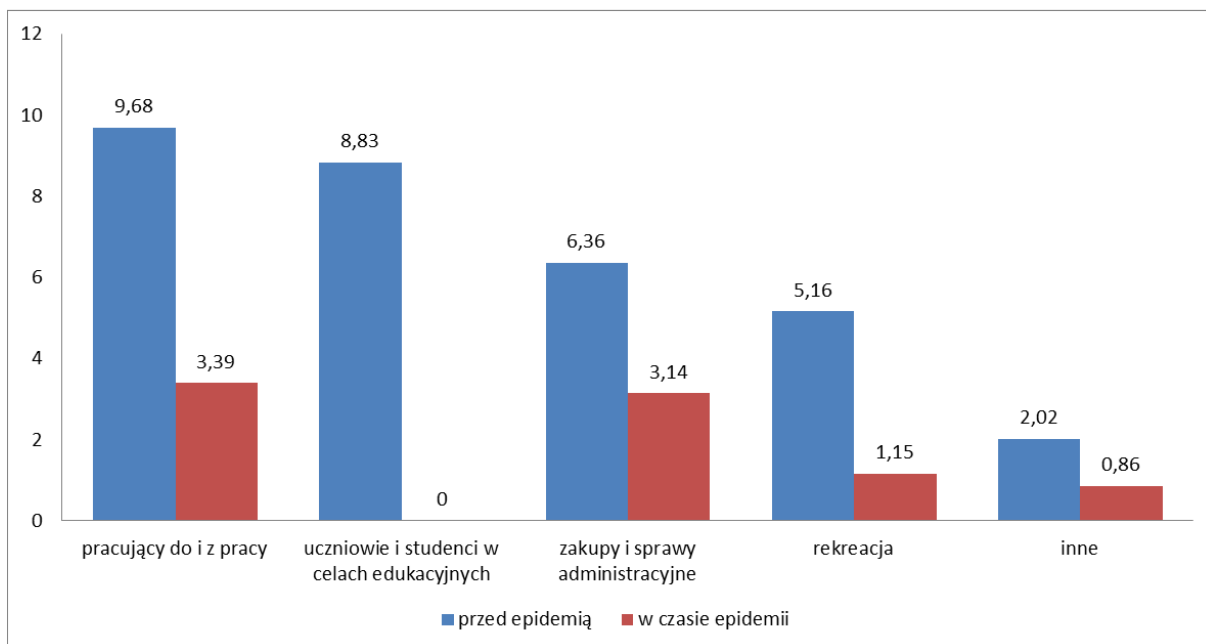
Nie zauważono dużych różnic między kobietami i mężczyznami. Kobiety średnio spędzały dziennie 99 minut na przemieszczanie się przed wybuchem epidemii, teraz 30. Mężczyźni 101 minut, aktualnie – 38.

Rozpatrując procentowe spadki w poszczególnych grupach wiekowych są one niemal identyczne. Ale ich przyczyny są różne. Na 2/3 redukcji mobilności u różnych grup składają się ograniczenia różnych typów podróży. W grupie osób w wieku szkolnym i studentów, skoro podróże do/ze szkoły spadły do zera z przyczyn administracyjnych, to znaczy, że spadek innych typów przemieszczeń wśród młodzieży był proporcjonalnie mniejszy niż w przypadku innych grup wiekowych. Pracujący ograniczyli mniej przemieszczenia do pracy, a bardziej inne przemieszczenia. I tak jednak obserwowany jest bardzo silny spadek liczby podróży do i z pracy (z ponad 10 tygodniowo, do nieco ponad 3) – to efekt zawieszenia dużej części usług, utraty pracy przez część pracowników, przejście na telepracę. Mieszkańcy Polski, stosują się do zaleceń dotyczących pozostania w domach – rekreacja to już tylko średnio jedno wyjście tygodniowo zamiast 5.

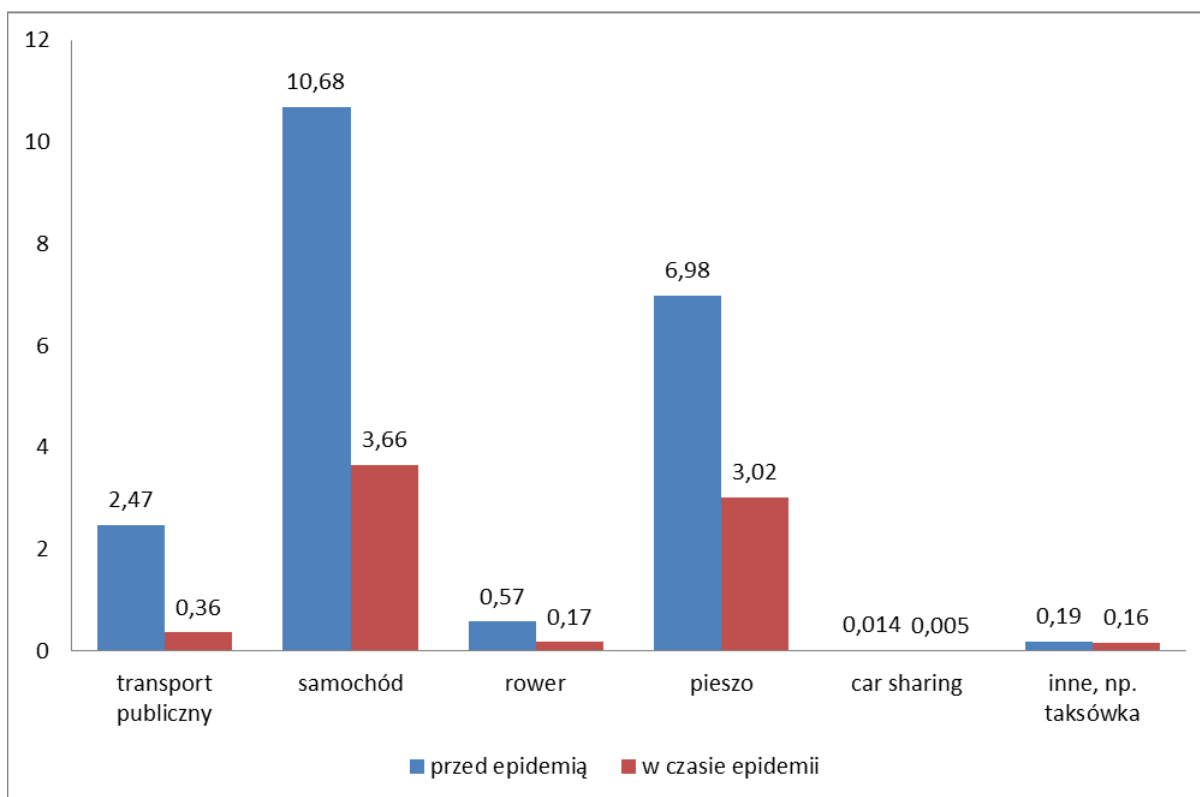
Bardzo istotne zmiany zanotowano w strukturze przemieszczeń. Największe spadki zanotowano w transporcie publicznym, gdzie zamiast 2,5 podróży dziennie jest to przeciętnie 1/3 podróży dziennie. Mniejszym ograniczeniom uległ transport indywidualny, w przypadku przejazdów samochodami osobowymi z ponad 10 podróży do obecnie 3,5 podróży dziennie. Nastąpiła niemal całkowita rezygnacja z roweru. Proporcjonalnie mniejsze są ograniczenia przemieszczeń pieszych z 7 do 3 tygodniowo. Jedynie nieznacznie ograniczono korzystanie z taksówek (tylko o 12%).

Rys. 1 Średni dzienny czas spędzony w podróży (w minutach)

Rys. 2 Tygodniowa liczba podróży na osobę wg motywacji

Rys. 3 Tygodniowa liczba podróży na osobę wg środka transportu

Uwaga badanie jest kontynuowane w sposób ciągły, metodą CAWI – wszystkich chcących pomóc w poszerzeniu bazy danych zapraszamy do wypełnienia kwestionariusza (<https://eu-consult.info.pl/2/index.php/349371?lang=pl>), a także do rozpowszechnienia linku w Państwa kręgu zawodowym czy towarzyskim.